

05/05/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพดา

มธฺบัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน พ่อได้สร้างไฟบุษยัญของความรู้ของรูตรา และลูกๆบราห์มินคือผู้ที่ดูแลสิ่งนั้น
ดังนั้น, อย่างแน่นอนที่ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์

คำถาม: ลูกๆใดที่พ่อจะช่วยเหลือในเวลาสุดท้าย?

คำตอบ: ในเวลาสุดท้าย เมื่อภัยพิบัติมากมายเกิดขึ้น ลูกๆผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีมากก็จะได้รับการช่วยเหลือจากพ่อ
แน่นอนที่พ่อจะช่วยผู้ที่เป็นผู้ช่วยของท่าน

คำถาม: ใบหน้าของผู้ใดที่น่าอัศจรรย์? ในรูปใดที่อนุสรณ์นั้นได้คงอยู่?

คำตอบ: เมื่อชีพบาบา ผู้เดียวที่ไม่มีใบหน้าของตัวเองได้รับการคำจูนของใบหน้านี้ นั่นก็กลายเป็นใบหน้าที่อัศจรรย์
ด้วยเหตุนี้ลูกๆจึงได้มาเพื่อดูใบหน้านี้ด้วยตนเอง อนุสรณ์ของสิ่งนี้คือใบหน้าในลูกประคำของรูนดา (ลูกปัดที่มีใบหน้า)

เพลง: พระเจ้าข้าผู้ไร้เดียงสา นั้นแสนจะน่ารักและอ่อนหวานเพียงไร!

โอมซานติ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูด: เพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุก 5000 ปี ที่พ่อได้เห็นใบหน้าของลูกๆ
พ่อไม่มีใบหน้าของท่านเองชีพบาบาได้ยืมร่างเก่ามาใช้ ดังนั้นลูกได้เห็นใบหน้าของทั้งบัพและดาดา เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า:
รับความรักและการจดจำระลึกถึงจากบัพและดาดา ลูกๆ ได้เคยเห็นลูกประคำของรูนดาซึ่งได้มีการแสดงใบหน้าไว้
ลูกประคำของรูนดานั้นถูกสร้างขึ้นและดังนั้นด้วยเช่นกันลูกก็ได้เห็นใบหน้าของชีพบาบา ไม่มีใครรู้ว่าชีพบาบามาและยืมร่างมาใช้
ชีพบาบาพูดผ่านปากของบราห์มานี้ ดังนั้น, นี่คือน้ำตาของท่าน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้และมองดูใบหน้าของลูกๆ ลูกๆ
รู้ว่าชีพบาบาได้ยืมใบหน้านี้มาใช้ ดังนั้นมีการได้รับคุณประโยชน์มากมายอย่างยิ่งด้วยการให้ยืมใบหน้าของท่านแก่พ่อเช่นนี้
เป็นหูของท่านที่ได้ยินทุกสิ่งก่อน ถึงแม้ว่าลูกได้ยินสิ่งนั้นในทันที ก็ยังคงเป็นหูของท่านที่อยู่ใกล้ที่สุด ลูกๆ
ดวงวิญญาณผู้ซึ่งกำลังนั่งอยู่ในระยะห่างไกล ดวงวิญญาณรับฟังด้วยหูและดังนั้นจึงมีความแตกต่างบางอย่าง ลูกๆ
มาที่นี่เพื่อจะดูใบหน้าของท่านด้วยตนเอง นี่คือน้ำตาที่น่าอัศจรรย์ ผู้คนฉลองกลางคืนของชีวาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่เป็นชีพบาบา,
ผู้ที่ไม่มีตัวตน, ผู้ซึ่งเข้ามาในผู้หนึ่งที่ ดังนั้น ดินแดนของท่านคือดินแดนบารัต
บารัตนั้นคือสถานที่เกิดที่ไม่สูญสลายของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตาม การเกิดของท่านไม่ได้เป็นเหมือนกับของมนุษย์
ท่านเองนั้นพูดว่า พ่อมาแล้วเข้ามาในผู้นี้และพูดความรู้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดมีร่างกายของเขาเอง พ่อไม่มีร่างกายของพ่อเอง
พวกเขาได้แสดงชีวาไว้ในรูปของสัญลักษณ์รูปไข่ไว้เช่นกัน เมื่อพวกเขาได้สร้างไฟบุษยัญ พวกเขาก็ได้ทำสัญลักษณ์รูปไข่จากดินเหนียว
พวกเขาได้ทำชาลิแกรมขนาดเล็กกว่าและชีวาลิงกัมที่ใหญ่กว่า ในความเป็นจริง, สิ่งทั้งสองนั้นไม่ได้เล็กกว่าหรือใหญ่กว่ากัน
เป็นเพียงการทำให้เห็นว่าพ่อและลูกแตกต่างกัน ทั้งสองจึงมีขนาดที่ต่างกัน พวกเขาเหล่านั้นแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาทั้งสองในวิธีที่ต่างกัน
พวกเขาเข้าใจว่าหนึ่งนั้นคือชีวาและที่เหลือคือชาลิแกรม อย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ไม่ได้พูดว่าทั้งหมดคือชีวา! ไม่เลย
พวกเขาได้ทำสัญลักษณ์ขนาดของชีวาลิงกัมให้ใหญ่กว่าและชาลิแกรมที่เล็กกว่า ลูกๆ เหล่านี้ทั้งหมดอยู่กับท่าน
บาบาได้อธิบายแล้วว่าเหตุใดพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาชาลิแกรมทั้งหมดนั้น เป็นเพราะลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณ ด้วยร่างกายของลูก
ลูกกำลังทำให้บารัตสูงส่ง ชาลิแกรมกำลังได้รับศรัทธาของชีพบาบา ไฟบุษยัญของความรู้ของรูตราชีพบาบาได้ถูกสร้างขึ้น
ชีพบาบาพูดและชาลิแกรมก็พูดด้วย นี่คือเรื่องราวของความเป็นอมตะ เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง
ท่านเปลี่ยนมนุษย์จากนายกรรมดาเป็นนารายณ์ การกราบไหว้บูชาท่านคือสิ่งที่สูงส่งที่สุด
ดวงวิญญาณไม่ได้มีขนาดใหญ่, อย่างแท้จริงแล้วดวงวิญญาณเป็นเพียงจุดเล็กๆ ดวงวิญญาณมีความรู้มากมาย
เขามิชอบที่ที่ยิ่งใหญ่บันทึกอยู่ในเขา ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยพูดว่า: ฉันเข้ามาในร่างนี้และเล่นบทบาท ร่างกายนั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง
เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย, เขาก็เริ่มเล่นบทบาทของเขานับแต่วัยเด็ก ดวงวิญญาณเคยได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไป
ร่างกายนั้นไม่มีชีวิต เมื่อดวงวิญญาณมีชีวิตเข้าไปในร่างนั้น, และแล้วเขาก็มีประสบการณ์ของการลงโทษในครรร
ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของการลงโทษได้อย่างไร? ดวงวิญญาณได้รับร่างกายที่ต่าง ๆ กัน
และเฝ้าแต่ได้มีคิดว่าเขานั้นเคยได้ให้ความทุกข์แก่ผู้อื่นผ่านร่างกายนั้นอย่างไรและเฝ้าแต่ได้รับการลงโทษ
ดวงวิญญาณร่ำร้องในความทุกข์ระทมและเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่าเป็นกรงขังของครรร ให้มองดูว่าละครนี้ถูกสร้างขึ้นมาดีเพียงไร!
ดวงวิญญาณเล่นบทบาทเช่นนั้น ดวงวิญญาณทำสัญญาว่า: ฉันจะไม่มันทาบาป ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยได้รับบทบาทที่ไม่สูญสลาย
ดวงวิญญาณเล่นบทบาท 84 ชนิดเกิดของเขาและแล้วก็ข้ามบทบาทนั้น เป็นความอัศจรรย์ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้ ลูกๆ
เข้าใจว่านี่คือบางสิ่งที่ถูกต้อง ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยมีบทบาทที่ยิ่งใหญ่ หลายต่อหลายคนได้มีมิตรของดวงวิญญาณ
พวกเขาร้องเพลงว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวที่อาศัยอยู่กึ่งกลางหน้าผาก เขาเล่นบทบาทที่แสนจะยิ่งใหญ่ สิ่งนี้เรียกว่าวัธธรรมชาติ ลูกๆ
ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้ละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกเล่นบทบาทที่แสนจะยิ่งใหญ่ บาบาและอธิบายแก่พวกเรา
นี่คือความรู้ที่สูงส่งอย่างยิ่ง! ไม่มีใครในโลกมีความรู้นี้ เวลานี้ผู้นี้เป็นมนุษย์ด้วย พ่อได้เข้ามาในผู้นี้ในเวลานี้
ไม่ใช่ว่าท่านนั้นจะเป็นสาวกของกูรูบางคน ฯลฯ ผู้ที่ท่านได้เรียนพลังอิทธิฤทธิ์จากพวกเขา
บางคนก็คิดว่าเขาได้รับพรจากกูรูหรือเขานั้นก็เคยได้รับพลังพิเศษบางอย่างจากกูรูของเขา นี่คือน้ำตาที่แตกต่างไป
ลูกนั้นทำให้ตนเองเป็นสุขอย่างยิ่งด้วยการรับฟังท่านโดยตรง ลูกรู้ว่าบาบากำลังอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัว บาบาเน้นเล็กน้อย, เช่นที่ลูกๆ
ดวงวิญญาณนั้นก็เล็กน้อย ท่านนั้นเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด

ท่านนั้นสูงสุด,ผู้เดียวที่อาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด,ดินแดนที่อยู่เหนือทุกสิ่ง ลูกๆ เองก็อาศัยอยู่ในดินแดนที่เหนือทุกสิ่งด้วย
พอบอกสิ่งที่จะเอื้อต่ออ่อนอย่างยิ่งแก่ลูก ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ในตอนเริ่มต้น แต่วันที่ผ่านไปลูกๆ ก็เฝ้าแต่ได้รับความรู้ที่ลึกซึ้งอย่างยิ่ง
ใครกำลังให้ความรู้นี้? พระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านมาและพูด: ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะได้อย่างไร?
พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณที่เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขาเพียงพูดสิ่งนั้น สิ่งนั้นไม่เข้าไปที่สติปัญญาของใคร
ไม่มีใครมีความรู้ที่จะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่น น้อยนักอย่างยิ่งในบรรดาผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้
ผู้ที่เข้าใจความรู้และแล้วเข้าถึงความรู้อย่างดีมากและแล้วพวกเขาก็กลัวผู้อื่นให้เข้าถึง,นั่นคือ,พวกเขาพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น
ลูกพูดว่าท่านคือพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุด,และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกควรที่จะได้รับมรดกจากพ่อ ลูกควรจะเป็นนายแห่งสวรรค์
แน่นอนที่พวกเขานั้นจะเคยได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ ท่านได้ให้มรดกนั้นเมื่อใด? ท่านได้ให้มรดกนั้นในยุคทองหรือ?
แน่นอนที่มีการกระทำของอดีต เวลานั้นลูกเข้าใจทฤษฎีของการกระทำ บาบากล่าวสอนลูกถึงการกระทำเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น
ลูกได้กลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา และเหตุนี้เองที่ท่านไม่ซีพบบาบาจึงได้กำลังพูดความรู้กับลูกผ่านปากของบราห์มา
มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน เป็นความมืดอย่างที่สุด
ไม่มีใครเลยที่จะล่วงรู้จักพ่อผู้ที่พวกเขาสามารถจะได้รับแสงสว่างจากท่าน
พวกเขาพูดว่าพวกเขาเห็นแสงได้มากที่สุดที่เพียงเล่นบทบาทบนสนามของการกระทำนี้ อย่างไรก็ตาม
พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครหรือบาบาของพวกเขาเป็นใคร พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร
ได้เคยมีการจดจำกันว่าพระเจ้านั้นมาและสอนผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน,ผู้ที่หลังค่อมและผู้ที่ปราศจากคุณธรรมทั้งหมด
บุคคลสำคัญมากมายก็มาที่นัทรศาสตร์ อย่างไรก็ตาม,นั้นไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พ่อคือเจ้าแห่งคนจน
จากหนึ่งร้อยแทบจะไม่มีผู้ที่มีงั่งหนึ่งคนปรากฏตัวขึ้น แต่แม้กระนั้น,ก็ไม่มีใครที่จะทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง
ลูกนั้นยากจน ผู้เป็นแม่ไม่ได้มีเงินทองมากนัก ลูกสาวทั้งหลายได้รับเงินทองจากที่ใด? อย่างน้อยที่สุดผู้เป็นแม่นั้นก็เป็นหุ้นส่วนชีวิตครึ่งหนึ่ง
ลูกสาวไม่ได้รับสิ่งใดเลย เมื่อเธอไปยังบ้านของฝ่ายสามีของเธอ เธอก็กลายเป็นหุ้นส่วนชีวิตครึ่งหนึ่ง(half partner)
เธอไม่สามารถที่จะประกาศสิทธิในมรดก บุตรชายนั้นเป็นนายที่สมบูรณ์ ก่อนอื่นพ่อก็ทำให้กุมาริเช่นนั้นเป็นของท่าน
พวกเขานั้นถือพรหมจรรย์ในชีวิตนักเรียน พวกเขานั้นยากจนและพวกเขานั้นบริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการกราบไหว้บูชา
ทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ การกระทำของลูกซึ่งดำเนินไปในเวลานี้ต่อมาได้รับการกราบไหว้บูชา
ไม่สามารถมีวันเกิดของกฤษณะได้โดยที่ไม่มีวันเกิดของชีวก่อน
ลูกรู้ว่าเป็นวันเกิดของชีวก่อนและแล้วก็เป็นของกฤษณะและแล้วก็เป็นของราม
ด้วยการเกิดของชีวก่จะมีการเกิดของแม่ของชาวโลกและพ่อของชาวโลกด้วย ดังนั้นแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกของโลก
ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก แม่ของชาวโลกคือนายของโลก มีงานออกร้านมากมายในนามของแม่ของชาวโลก
บราห์มาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชามากนัก พ่อ นั้นได้วางผู้เป็นแม่ไว้เบื้องหน้า ทุกคน,โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามีของพวกเขา ก็ได้ตะแคงผู้เป็นแม่
ชีพักดี ผู้เดียวนั้นคือสามีเหนือสามีทั้งหมด ท่านอธิบายแก่กุมาริ ลูกสาวของแม่ของชาวโลกคือแม่ของโลกผู้ยิ่งใหญ่ (master world
mothers) ลูกสาวเหล่านี้กำลังทำงานเดียวกันกับผู้เป็นแม่นั้น (มาแม่) เหมือนกันกับมาแม่, ลูกคือผู้ที่เห็นรูปกาลเวลาทั้งสามด้วย
มีทั้งหญิงและชาย นี่คือหนทางของครอบครัว ส่วนใหญ่คือผู้เป็นแม่ ชื่อของพวกเธอได้รับการยกย่อง ชื่อของบราห์มาไม่ได้รับการยกย่องมากนัก
สารลิดห์ พราหมณ์(พราหมณ์ประเภทพิเศษนั้น) กราบไหว้บูชาบราห์มาเป็นพิเศษ มีพราหมณ์สองประเภท,สารลิดห์และพุชคาร์นี
ผู้ที่ถ่ายทอดคัมภีร์นั้นก็ต่างไป พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าวงจรนี้หมุนไปอย่างไรและท่านมาอย่างไร
ท่านเคยสัญญาแล้วว่าท่านจะมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปีและให้ความรู้แก่ลูก ได้มีการกล่าวสิ่งนี้ไว้ในเพลงด้วย
ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและนั่นต่อมาก็ได้รับการจดจำในหนทางปกติ ละครนี้คงอยู่ตลอดไป ละครนี้ไม่มีการถ่ายทำ ไม่มีตอนเริ่ม
ตอนกลาง และตอนจบ ละครนี้ได้ดำเนินเรื่อยมา พ่อมาและอธิบายว่าละครนี้ดำเนินไปอย่างไร ลูกต้องมีประสบการณ์ของ 84ชาติเกิด
ลูกเข้ามาสู่สกุลบราห์มิน, และแล้วก็สกุลเทพ,และแล้วก็สกุลนักรบ ฯลฯ พวกเขาได้ทำให้ทั้งชีพบบาบาและบราห์มินนั้นหายไป
ลูกกลายเป็นบราห์มินด้วยบราห์มา พราหมณ์นั้นคือแลไฟพูชาย์ยู ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถดูแลไฟพูชาย์ยู เมื่อพวกเขาสร้างไฟพูชาย์ยู
พวกเขาก็ไม่ได้ช่องแฉะในกิเลส พวกเขาไม่ได้ช่องแฉะในกิเลสเมื่อพวกเขาอยู่ในการจาริกแสวงบุญ ลูกนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิต
ดังนั้นลูกไม่สามารถช่องแฉะในกิเลสได้ ไม่เช่นนั้นจะมีอุปสรรค การจาริกแสวงบุญของลูกคือการจาริกแสวงบุญทางจิต บาบาสอนว่า:
พ่อได้มาเพื่อจะพาลูกๆ กลับไป พ่อจะพาลูกกลับไปเหมือนกับฝูงงู พวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่นั่น
นั่นคืออาณาเขตสูงสุดที่ซึ่งพวกเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ และแล้วเราก็ก่อนหน้านี้และกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และศูทร
เวลานี้เราได้กลายเป็นบราห์มิน ผู้ที่กลายเป็น บราห์มินจะไปสู่สวรรค์ พวกเขาแกล้งไถ่ในชิงช้าที่นั่นด้วย
ที่นั่นลูกจะแกล้งไถ่ในชิงช้าที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย พวกเขาตกแต่งอุ้งของศรียกฤษณะอย่างสวยงามมาก ทุกคนรักเขา
พวกเขาร้องเพลง,พราห์ชื่อของราตรี - โกวินดาและขอให้เราได้ไปที่วรินดาวัน เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาพร้อมที่จะไปที่นั่นในทางปฏิบัติ
ลูกรู้ว่าความปรารถนาทั้งหมดของจิตใจของลูกกำลังได้รับการเติมเต็ม ในเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนของพระเจ้า
ลูกรู้ว่าบาบากล่าวจะพาทุกคนไปที่นั่น เป็นเหมือนกับการดึงผมออกจากเนย พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ เลยแก่ลูก
ท่านให้อ่านาใจในการปกครองแก่ลูกอย่างง่ายดายอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: จดจำดินแดนของกฤษณะของลูกที่ซึ่งลูกต้องไป
ก่อนอื่นใด,ชีพบบาบา นั้นจะพาลูกกลับบ้านอย่างแน่นอน จากที่นั่น ท่านจะส่งลูกไปสู่สวรรค์
เช่นที่ลูกไปผ่านเดลิถึงนั่นเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนของศรียกฤษณะผ่านดินแดนของความเจ็บสงบ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลับไป
และแล้วลูกก็จะไปสู่ยังดินแดนของกฤษณะ เรากำลังทำตามศรัทธาของบาบา ดังนั้น,จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์!
เมื่อพวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญ,แน่นอนที่พวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาได้ถือพรหมจรรย์ขณะศึกษาเล่าเรียนด้วย
แน่นอนที่ความบริสุทธิ์นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น พ่อดลใจลูกๆ ให้ทำความเพียรพยายาม
ความเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ต่อมาจะกลายเป็นความเพียรพยายามของทุกวงจร ลูกต้องทำความเพียรพยายาม

โรงเรียนนี้ยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง ดังนั้น,แน่นอนที่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ากำลังสอนลูกด้วยตนเอง!อย่าได้ขาดแม้เพียงหนึ่งวัน
นี่คือการศึกษามีคุณค่ามากที่สุด บาบานี้ไม่เคยขาดแม้เพียงหนึ่งวัน ที่นี้ลูกสามารถเต็มอารมณ์ของลูกเป็นการส่วนตัวจากคลังสมบัติที่มีค่า
ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใด,ลูกจะมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งมากตามนั้น ลูกสามารถอยู่ที่นี้หากลูกไม่มีปวงพันธะใดๆ
อย่างไรก็ตาม,มายานี้เป็นเช่นที่ว่าเธอผูกมัดไว้ในปวงพันธะ หลายต่อหลายคนนั้นก็ลาพักร้อนด้วยเช่นกัน บาบาสวดว่า:
ให้กลับมาสวดขึ้นแจ่มใสอย่างสมบูรณ์ ความซาบซึ้งนั้นไม่ได้หลงเหลืออยู่เมื่อลูกออกไปภายนอก
มีมากมายอยู่ด้วยความซาบซึ้งเพียงโดยการอ่านมุรลีย์ ภยันต์มากมายกำลังจะมา ผู้ที่กลายเป็นผู้ช่วยและรับใช้ที่ดีมากจะได้รับการช่วยเหลือ
และแล้ว,ในเวลาสุดท้ายด้วย,พวกเขาจะได้รับการช่วยเหลือ อัจชะ
ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา
พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระการสร้างสมคุณธรรมและความรู้:

1. การศึกษานี้มีคุณค่ามากที่สุด พระเจ้ากำลังสอนลูกด้วยตนเอง ดังนั้น อย่าได้ขาดแม้เพียงหนึ่งวัน
เต็มอารมณ์ของลูกด้วยสมบัติที่มีค่าของความรู้ทุกวัน
2. นี่ก็เวลาที่จะศึกษาเล่าเรียนและลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญด้วยเช่นกัน
ลูกต้องดูแลไฟบุษยัญของรูตราและเพื่อที่จะทำเช่นนี้แน่นอนที่ลูกจะต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์
อย่าได้ตกภายใต้อิทธิพลของกิเลสใจและเหตุนี้เองจึงสร้างอุปสรรค

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงจังผู้ที่โอบรับด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้น
และประกาศสิทธิ์ต่อความร่วมมือโดยการมีความใกล้ชิดของหัวใจ
ลูกๆ ผู้ที่กำลังนั่งที่ห่างไกลแต่ใกล้ชิดกับหัวใจของพ่ออย่างสม่ำเสมอประกาศสิทธิ์ต่อความร่วมมือ
และพวกเขาจะเฝ้าแต่ได้รับความร่วมมือจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ดังนั้น ด้วยสำนึกของสิทธิ์ของลูกและไม่เคยอ่อนแอ
หลุดหัวใจหรือเป็นผู้เพียรพยายามที่ธรรมดาในความเพียรพยายามของลูก พ่อรวมรูปอยู่กับลูก
ดังนั้นจงเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงจังด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ และเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า
ยกความอ่อนแอและความหลุดหัวใจใดๆให้แก่พ่อ และเพียงเก็บความจริงจังและความกระตือรือร้นไว้กับตัวลูกเท่านั้น

คติพจน์: เฝ้าแต่วางรอยเท้าของลูกไว้ในก้าวของศรัทธา และจุดหมายปลายทางของความสมบูรณ์พร้อมจะเข้ามาใกล้

*** โอม ขานติ ***